

УДК 82.0:008:811.133.1

Стаття надійшла до редакції [Article received] – 11.10.2025 р.

Перевірено на плагіат [Checked for plagiarism] – 13.10.2025 р.

Оригінальність тексту [The originality of the text] – 94,8 %

Прорецензовано [Peer-reviewed] – 10.12.2025 р.

Рекомендовано до друку [Recommended for publication] – 05.01.2026 р.

<http://doi.org/10.17721/2663-6530.2026.49.52-62>

ХУДОЖНІЙ ТЕКСТ ЯК ПРОСТІР КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЇ КУЛЬТУРНОГО КОДУ

Наталія Володимирівна Миронова (м. Київ, Україна)

[ORCID: 0000-0002-9273-3863](https://orcid.org/0000-0002-9273-3863)

natalia.myronova@knlu.edu.ua

кандидат філологічних наук, доцент
кафедри італійської і французької філології та перекладу,
Київський національний лінгвістичний університет
(Міністерство освіти і науки України)
03150, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 73

У статті обґрунтовано трактування художнього тексту як простору концептуалізації культурного коду. Проаналізовано взаємодію мовного, концептуального та культурного рівнів тексту, визначено роль концепту як базової одиниці культурної пам'яті. На матеріалі франкомовних романів лауреатів Гонкурівської премії XXI століття розглянуто механізми вербалізації культурних смислів через ключові знаки, символи та архетипні образи. Доведено, що концептосфера тексту відображає національну картину світу й індивідуально-авторську інтерпретацію історичної пам'яті, травми та ідентичності. Художній текст постає динамічним семіотичним простором трансляції культурного досвіду.

Ключові слова: *художній текст, культурний код, концепт, концептосфера, культурна пам'ять, франкомовна література, інтерконтекстуальність.*

THE LITERARY TEXT AS A SPACE OF CULTURAL CODE CONCEPTUALIZATION

Natalia V. Myronova (Kyiv, Ukraine)

natalia.myronova@knlu.edu.ua

[ORCID: 0000-0002-9273-3863](https://orcid.org/0000-0002-9273-3863)

PhD (Philology), Associate Professor of Italian and French Philology and Translation
Department, Kyiv National Linguistic University
(Ministry of Education and Science of Ukraine)
73, Velyka Vasylkivska Str., Kyiv, 03150

The article substantiates the interpretation of the literary text as a space for the conceptualization of cultural code. Within the anthropocentric and linguocultural paradigms, the literary text is viewed as a complex semiotic structure in which language functions as the primary mechanism for encoding, preserving, and transforming cultural meanings. Special attention is paid to the concept as a fundamental unit of cultural memory and to the conceptosphere as a structured system of culturally significant mental formations.

The study analyzes contemporary French-language novels by the 21st-century Prix Goncourt laureates as representative models of cultural experience. Through conceptual and contextual-interpretative analysis, the paper identifies key verbal markers, symbolic structures, and archetypal images that function as carriers of cultural code. Particular emphasis is placed on such dominant concepts as memory, silence, trauma, identity, war, and literary heritage, which shape the axiological framework of the texts.

The findings demonstrate that the conceptosphere of a literary work reflects the interaction between national worldview and individual authorial interpretation. Literary discourse not only reproduces collective cultural memory but also reinterprets and transforms it, creating new semantic configurations. Thus, the literary text emerges as a dynamic space of cultural conceptualization, where language becomes a mediator between individual experience and collective identity. The proposed approach contributes to a deeper understanding of the mechanisms of

(Актуальні питання лінгвокультурології [Aktual'ni pytannja lingvokul'turologii'])
Художній текст як простір концептуалізації культурного коду (Українською) [Khudozhnii tekst yak prostir
kontseptualizatsii kulturnoho kodu]

© Мירוнова Н. В. [Myronova N. V.], natalia.myronova@knlu.edu.ua

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemanitics>

cultural representation and the role of language in constructing national and transnational identities.

Keywords: *literary text, cultural code, concept, conceptosphere, cultural memory, French-language literature, intercontextuality.*

У сучасному мовознавстві художній текст розглядається не лише як естетичний продукт мовленнєвої діяльності, а як складний семіотичний простір, у межах якого відбувається репрезентація, трансляція та переосмислення культурного коду. Проблема концептуалізації культурного коду в художньому тексті пов'язана з необхідністю з'ясування механізмів, через які національно-специфічні цінності, архетипи, символи та ментальні моделі фіксуються й інтерпретуються мовними засобами. Актуальним залишається питання співвідношення концепту, картини світу та культурного коду як структурних складників художнього простору тексту.

Проблематика концептуалізації культури в мові та тексті активно розробляється у працях С. Бернацької, Д. Боклах, Я. Бойко, Л. Загородньої, К. Зекани, М. Пілаш, А. Полторацької, О. Похилюк, С. Романчук, Т. Суран, М. Савицької [2–5, 8–12] та інших дослідників. У їхніх працях концепт осмислюється як «згусток культури» у свідомості людини, а концептосфера – як система ментальних утворень, що акумулює культурний досвід народу. У межах антропоцентричної парадигми художній текст інтерпретується як форма кодування культурно значущої інформації, що реалізується через ключові знаки та символічні структури.

Актуальність дослідження зумовлена зростанням інтересу до проблем культурної ідентичності, мовної репрезентації національної ментальності та функціонування культурного коду в тексті. Аналіз художнього тексту як простору концептуалізації культурного коду дозволяє виявити механізми формування ціннісних домінант, що визначають світоглядну позицію автора й забезпечують міжкультурну комунікацію.

Метою статті є обґрунтування художнього тексту як простору концептуалізації культурного коду та виявлення мовних і концептуальних засобів його репрезентації.

Об'єкт дослідження – художній текст як культурно-естетичний феномен.

Предмет дослідження – концептуальні механізми репрезентації культурного коду в художньому тексті (ключові знаки, концепти, символічні структури).

Наукова новизна полягає у розгляді художнього тексту як цілісного простору концептуалізації культурного коду, де концепти постають не лише як ментальні одиниці, а як носії культурної пам'яті, цінностей і національної ментальності.

Матеріалом дослідження слугують теоретичні праці з когнітивної лінгвістики, лінгвокультурології та текстології, а також художні тексти франкомовних авторів-лауреатів Гонкурівської премії останніх років як репрезентанти культурного досвіду.

Методами дослідження слугували: концептуальний аналіз, контекстуально-інтерпретаційний метод, описовий метод, елементи семантичного та лінгвокультурологічного аналізу.

У сучасній гуманітарній науці культурний код розглядається як система знаків і смислів, що формують національну картину світу та забезпечують спадкоємність культурної традиції. Дослідники наголошують, що мова є основним механізмом збереження й передачі культурного досвіду.

Концепт у цьому контексті виступає базовою одиницею культурного коду, основною клітиною культури в ментальному світі людини. Концептосфера розглядається як середовище акумуляції культурної пам'яті.

Художній текст, у свою чергу, трактується як особливий тип дискурсу, в якому культурний код зазнає індивідуально-авторської трансформації. Через систему ключових знаків і символів текст формує власну художню картину світу, що водночас відображає національну традицію й авторське світобачення.

Художній текст функціонує як багаторівнева система, у якій взаємодіють мовний, концептуальний і культурний рівні. У ньому відбувається інтеграція індивідуального досвіду автора з колективною культурною пам'яттю. Таким чином, текст постає простором, де культурний код не лише відтворюється, а й інтерпретується.

Концепти в художньому тексті виконують роль смислових центрів, у яких концентруються культурні значення. Вони можуть репрезентувати архетипні образи, національні символи, морально-етичні цінності. Через вербалізацію концептів здійснюється кодування культурної інформації.

(Актуальні питання лінгвокультурології [Aktual'ni pytannja lingvokul'turologii'])

Художній текст як простір концептуалізації культурного коду (Українською) [Khudozhnii tekst yak prostir kontseptualizatsii kulturnoho kodu]

© Мירוнова Н. В. [Myronova N. V.], natalia.myronova@knu.edu.ua

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

Ключові знаки (слова, словосполучення, образи), що характеризуються високою частотністю та смисловою насиченістю, виступають вербальними маркерами культурного коду. Вони формують концептосферу тексту та забезпечують його ідейну цілісність.

Концептосфера художнього тексту має ієрархічну структуру: ядро становлять базові культурно значущі концепти, периферію – індивідуально-авторські смислові модифікації.

Задля ілюстрації культурного коду розглянемо декілька художніх текстів – лауреатів Гонкурівської премії XXI століття.

У центрі твору Лорана Мовіньє «Порожній будинок» (2025) – родинна сага, що простягається через кілька поколінь, пов'язана з історіями жінок родини та змінами у французькому суспільстві від кінця XIX століття до післявоєнних років. Через сімейні архіви, фотографії, символи (як-от медаль Легіону честі) автор реконструює особисті й колективні спогади та травми, створюючи мультикультурну й мультикодову художню картину світу. У творі особливо помітно, як символи пам'яті стають ключовими концептами, що репрезентують культурні цінності, історичну спадщину та ментальні моделі (війна, честь, пам'ять, родинна репутація) – усе це можна розглядати як репрезентацію культурного коду в тексті.

Провідним культурним концептом роману є «порожній дім» – не просто локальний образ, а метафора втрат, історичного розбиття, зникнення пам'яті й соціального падіння, що відтворює французьку ментальність XX століття в контексті сімейної історії.

«En 1976, mon père a rouvert la maison qu'il avait reçue de sa mère, restée fermée pendant vingt ans. À l'intérieur : un piano, une commode au marbre ébréché, une Légion d'honneur, des photographies sur lesquelles un visage a été découpé aux ciseaux. Une maison peuplée de récits ... J'ai tenté de les ramener à la lumière pour comprendre ce qui a pu être leur histoire, et son ombre portée sur la nôtre.» [15].

Цей фрагмент підтверджує, що будинок виступає культурним кодом пам'яті, стаючи сховищем історій і слідів поколінь, де об'єкти – фотографії, медалі – служать фізичними маркерами минулого, а прагнення «повернути до світла» забуті історії підкреслює роль історії в особистих наративах. Образ порожнього будинку символізує не тільки фізичний простір, а пустоту, спадок і

(Current issues in linguocultural studies [Aktual'ni pytannja lingvokul'turologii'])

The Literary Text as a Space of Cultural Code Conceptualization (in Ukrainian) [Khudozhnii tekst yak prostir kontseptualizatsii kulturnoho kodu]

© Myronova N. V. [Myronova N. V.], natalia.myronova@knu.edu.ua

мовчання, які передаються поколінням. Паралельно у творі виокремлюється досвід жінок, які пережили дві світові війни й насильство чоловіків.

Отже, культурний код у романі Мовінье полягає у співвіднесенні особистої пам'яті родини та колективної пам'яті історії, де мовчання, фізичні сліди та травматичний досвід стають «символічними маркерами» пам'яті та культурного спадку.

Роман Камеля Дауда «Гурії», що отримав Гонкурівську премію 2024 року, розгортає історію жінки Аубе, яка пережила травматичне насильство під час алжирської громадянської війни 1990-х – початку 2000-х. Через призму її свідомості та мовлення автор досліджує теми мовчання, травми, жіночої ідентичності та свободи в культурному контексті Алжиру. Цей текст – приклад того, як художній твір може вербалізувати національні процеси та історичні конфлікти через індивідуальний досвід героя, що стає концептом «посттравматичного голосу» та «повернення мови». Провідним культурним концептом роману є «мовчання» і «голос» як культурно насичені маркери національної пам'яті та розуміння того, як суспільства осмислюють насильство.

«*Je garde un sourire permanent et je suis muette ...*» [13]. Цей фрагмент описує головну героїню, що носить на собі тіло як текст травми, символізує долю жінок у контексті війни і мовчання, яка ледве говорить, і тим самим підкреслює репресію голосу й тіла в культурному дискурсі.

Навіть назва твору – Гурії (райські дівичі в ісламській уяві) – трансформується. Це не про райський післясвіт, а про жінок тут і зараз. Отже, «Гурії» – реалістичний переворот культурного міфу.

«*Aube ... peut la raconter qu'à la fille qu'elle porte dans son ventre*» [13] маніфестує жіночу мову як політичний жест. Героїня прагне розказати свою історію дитині, яку носить, що стає культурним кодом передачі пам'яті та пережитого всупереч мовчання: опис сюжету.

Отже, культурний код у «Гуріях» полягає у співвідношенні тілесної травми та колективної травми історії – тіло жінки стає символом мовчання держави, примусу забуття і водночас потужною формою пам'яті та опору, що перетинає традиційні культурні і гендерні дискурси.

Роман Мохамеда Мбугар Сарра «Найпотаємніший спогад людей», що отримав Гонкурівську премію 2021 р., є епіцентром роздумів про африканську ідентичність, колоніальну спадщину й літературну пам'ять. Автор у тексті

(Актуальні питання лінгвокультурології [Aktual'ni pytannja lingvokul'turologii'])

Художній текст як простір концептуалізації культурного коду (Українською) [Khudozhnii tekst yak prostir kontseptualizatsii kulturnoho kodu]

© Миронова Н. В. [Myronova N. V.], natalia.myronova@knu.edu.ua

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

створює рамкову історію про письменника, що шукає зниклий роман іншого автора, і це стає приводом для роздумів про культурні архіви, пам'ять та мовні структури, що формують африкансько-франкомовну картину світу. Цей художній текст ілюструє, як через концепти «пам'ять», «забуття» і «літературна спадщина» культуру можна розгортати як семіотичний простір. Провідним культурним концептом роману є «секретна пам'ять» як метафора культурного коду, що тримає у собі колективні травми й спогади, які текст відкриває через мовні символи.

«*Peut-être que ce que nous recherchons tous, mon cher Journal, ce n'est pas la vérité comme révélation, mais plutôt la vérité comme possibilité ...*» [16]. Ця цитата репрезентує культурний концепт «пошуку істини», який у романі постає не як фіксована істина / реальність, а як можливість у межах культурного досвіду та пам'яті. Істина тут – це не тільки документальна правда, а її переживання через пам'ять, письмові записи, літературну творчість і колективну історію. Автор критично працює з ідеями історичної пам'яті, деколонізації літератури та взаємодії Африки й Європи, змальовуючи письменницьку спільноту як простір культурного знання й пам'яті.

«*Devenir adulte est toujours une infidélité qu'on fait à nos tendres années ...*» [16]. Ця мовна структура розкриває концепт «зради дитинства» як народження ностальгії – важливий культурний символ, пов'язаний із колективною пам'яттю та пошуком себе між двома культурами (африканською й французькою). Тут культура описується не через події, а через емоції, які породжують спогади й зміни у свідомості людини.

«*... L'écriture et la vie sont liées et inaliénables ...*» [16]. Цей образ окреслює ключовий концепт «зв'язку письма та життя» – література представлена як спосіб усвідомлення життя, пам'яті й колективної спадщини. У романі цей концепт формується через змішування форматів (щоденники, уривки, записи), що ілюструє не лише сюжетну перебудову, а й культурну свідомість героя, для якого мовлення стає культурним кодом буття.

Отже, в романі Сарра література постає як спосіб доторкнутися до пам'яті, підкреслюючи, що колективні й особисті травми, пам'ять про минуле й культурна ідентичність – це конструкції, які формуються саме в мовленні, у тексті та міжслів'ї.

П'єр Леметр, лауреат 2013 року, у своєму романі «До побачення там, на горі» розповідає про Францію після Першої світової війни – соціальні зміни, військові травми, бюрократичну корупцію й досвід ветеранів. Тут художній текст використовує реконструкцію історичного періоду як культурний код міжвоєнної Франції, де «втрата ідентичності» та «пошук справедливості» стають концептами, через які вербалізується досвід цілого покоління. Провідним культурним концептом роману «післявоєнний світ» як система символів і значень, що формують національну пам'ять і колективну ідентичність у французькій культурі ХХ століття.

«*Ceux qui pensaient que cette guerre se terminerait rapidement sont tous morts. De la guerre, bien sûr.*» [16]. Це – одна з ключових цитат твору, що формує історичний концепт «реальність війни» як культурно-ментальної доміанти Франції після Першої світової. Цей образ одразу представляє культурний код покоління, яке сприймало початок війни як минулий епізод, і яке було зруйновано масштабом конфлікту.

«*Le pays tout entier était saisi d'une fureur commémorative ...*» [16]. Цей приклад підкреслює культурний концепт «пам'яті про війну» у французькій культурі після 1918 року: суспільство буквально одержиме ідеєю вшанування померлих, але часто ігнорує живих ветеранів, що є фундаментальним культурним конфліктом. Таким чином, роман демонструє, як війна перетворюється в колективну травму та символ культурної пам'яті, і через гумор, іронію й трагічні сюжети формує наратив післявоєнної Франції, де культурний код переживань ветеранів й суспільної пам'яті впливає на мовлення героїв.

Ці романи – яскраві приклади того, як художній текст репрезентує національний культурний код через символи, архетипи й концепти, що відображають історичну пам'ять, травму, соціокультурні трансформації та ціннісні доміанти. Через героїв, символи та наративні стратегії вони демонструють, як концептуалізація культурного коду створює унікальну художню картину світу, що резонує із загальнонаціональним досвідом.

У кожному з прикладів художній текст не лише описує сюжетну послідовність, а й через метафори та мовні конструкції передає ментальні моделі, формує ключові концепти, які відіграють роль маркерів культурного коду: істина як можливість у Сарра, війна як нова реальність, трансформація пам'яті в культурну спадщину у Леметра; робить ці концепти доступними для

(Актуальні питання лінгвокультурології [Aktual'ni pytannja lingvokul'turologii'])

Художній текст як простір концептуалізації культурного коду (Українською) [Khudozhnii tekst yak prostir kontseptualizatsii kulturnoho kodu]

© Мירוнова Н. В. [Myronova N. V.], natalia.myronova@knu.edu.ua

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

«читача як ментального простору», де відбувається взаємодія між текстом і читацькою ідентичністю.

У результаті дослідження встановлено, що художній текст є простором взаємодії мовного й культурного кодів, концепти виконують функцію акумуляції та трансляції культурних смислів, ключові знаки забезпечують вербалізацію культурного коду та його інтерпретацію, а індивідуально-авторська картина світу формується на основі національної концептосфери, але має власні аксіологічні акценти.

Отже, художній текст можна розглядати як динамічний простір концептуалізації культурного коду, де відбувається осмислення культурної спадщини та створення нових смислових структур. Художній текст є ефективним механізмом репрезентації та трансформації культурного коду. Концепт виступає основною ментальною одиницею, через яку реалізується культурна інформація. Концептосфера тексту відображає взаємодію національної та індивідуально-авторської картин світу. Аналіз ключових знаків дозволяє реконструювати систему культурних цінностей, закладених у тексті. Аналізовані уривки – не просто художні фрагменти, а молекули культурного коду у тексті, які допомагають показати, як у художньому тексті саме мовний рівень стає носієм культурних смислів і концептів, та як вони формують уявлення про світ і націю через структуру мовлення, стиль і символи. Через них читач отримує доступ до колективної пам'яті й історичної травми; ідентичності, що конструюється між мовою й культурою; концептуальних маркерів на кшталт *істини, пам'яті, літературної спадщини*.

Перспективи подальших наукових розвідок вбачаємо у порівняльному аналізі культурних кодів у художніх текстах різних національних традицій; вивченні трансформації культурного коду в перекладі; дослідженні рецептивного аспекту інтерпретації культурних концептів; застосуванні цифрових корпусних методів для аналізу концептосфери текстів.

Комплексний підхід до вивчення художнього тексту як простору концептуалізації культурного коду сприятиме глибшому розумінню механізмів мовної репрезентації культури та національної ідентичності.

Література:

1. Abdelouahed, H. (2023). La plus secrète mémoire des hommes de Mohammed Mbougar Sarr. Apories et paradoxes. *Multilinguales*, 19. <https://doi.org/10.4000/multilinguales.9719>.

(Current issues in linguocultural studies [Aktual'ni pytannja lingvokul'turologii'])
The Literary Text as a Space of Cultural Code Conceptualization (in Ukrainian) [Khudozhnii tekst yak prostir kontseptualizatsii kulturnoho kodu]

© Myronova N. V. [Myronova N. V.], natalia.myronova@knu.edu.ua

2. Boiko, Ya. (2024). Methodology of Cognitive-Discursive Modelling of Literary Translation (Case Study of Ukrainian Retranslations of W. Shakespeare's Tragedies of the 19th–21st Centuries). *Alfred Nobel University Journal of Philology*, vol. 1, issue 27, pp. 276-299. <https://doi.org/10.32342/2523-4463-2024-1-27-19>
3. Demetska, V., Kuzenko, H., Baniias, N., Nad-Kolozhvari, E., & Lizak, K. (2025). Psycholinguistic and Cognitive Dimensions of Poetic Translation. *Forum for Linguistic Studies*, 7(12), 1277–1289. <https://doi.org/10.30564/fls.v7i12.12345>
4. Gibbs, Jr., & Matlock, T. (2008). Metaphor, Imagination, and Simulation: Psycholinguistic Approaches. *The Cambridge Handbook of Metaphor and Thought*, 161–176. Cambridge: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511816802.009>
5. Kozachyshyna, O., Myronova, N., Zhornokui, U., Slyvka, L., Shahala, L., & Marchenko, T. (2025). Exploring Intertextuality and Translation Regarding Cognitive and Neurolinguistic Aspects: An E-Learning Perspective. *BRAIN. Broad Research In Artificial Intelligence and Neuroscience*, 16(2), 106–119. doi:<http://dx.doi.org/10.70594/brain/16.2/8>
6. Myronova, N. (2023). La langue française comme code symbolique de la communication culturelle. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*, 62(1), 102–104. <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2023.62.1.24>
7. Миронова, Н. В. (2025). Відбір культурних кодів у художніх текстах: методи та підходи. *Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики*, 47, 182–186. <https://doi.org/10.17721/2663-6530.2025.47.16>
8. Myronova, N., Levchenko, T., Namachynska, H., Herman, L., Tkachivska, M., & Artemova, Y. (2022). Language as a Symbolic Culture Code. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*, 14(4 Sup.1), 353–368. <https://doi.org/10.18662/rrem/14.4Sup1/677>
9. Myronova, N., Poltoratska, A., Romanchuk, S., Bernatska, S., Boklakh, D. (2023). Linguo-cognitive Analysis of a Literary Text Linguistic Means of Expression of Concepts and Images. *Conhecimento & Diversidade*, 15(40), 304–321 https://revistas.unilasalle.edu.br/index.php/conhecimento_diversidade/article/view/11253
10. Похильок, О. М. (2025). Поетичний текст як об'єкт когнітивно-лінгвістичного аналізу. *Академічні студії. Серія «Гуманітарні науки»*, (2), 21–29. <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2025.2.3>
11. Romanchuk, S., Zekany, K., Pilash, M., Suran, T., & Savitskaya, M. (2024). Cognitive Linguistics: Disclosure of Cognitive Processes in Language Perception from an Analytical Perspective. *Forum for Linguistic Studies*, 6(3), 158–170. <https://doi.org/10.30564/fls.v6i3.6602>
12. Zahorodnia, L. (2024). Translator's Cognitive Style as a Factor that Determines Translation Strategies in the Target Text (Based on Ukrainian Translations of "Pygmalion" by Bernard Shaw). *Linguistic and Conceptual Worldviews*, 2(76), 41–54. <https://doi.org/10.17721/2520-6397.2024.2.03>

Джерельна база дослідження:

13. Daoud, K. (2024). *Houris*. Les Éditions Gallimard.
14. Lemaitre, P. (2013). *Au revoir là-haut*. Albin Michel.
15. Mauvignier, L. (2025). *La maison vide*. Les Éditions de minuit.
16. Sarr, M. M. (2021). *La plus secrète mémoire des hommes*. Philippe Rey.

(Актуальні питання лінгвокультурології [Aktual'ni pytannja lingvokul'turologii'])
 Художній текст як простір концептуалізації культурного коду (Українською) [Khudozhnii tekst yak prostir
 kontseptualizatsii kulturnoho kodu]

© Миронова Н. В. [Myronova N. V.], natalia.myronova@knu.edu.ua

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

References:

1. Abdelouahed, H. (2023). La plus secrète mémoire des hommes de Mohammed Mbougar Sarr. Apories et paradoxes. *Multilinguales*, 19. <https://doi.org/10.4000/multilinguales.9719>.
2. Boiko, Ya. (2024). Methodology of Cognitive-Discursive Modelling of Literary Translation (Case Study of Ukrainian Retranslations of W. Shakespeare's Tragedies of the 19th–21st Centuries). *Alfred Nobel University Journal of Philology*, vol. 1, issue 27, pp. 276–299. <https://doi.org/10.32342/2523-4463-2024-1-27-19>
3. Daoud, K. (2024). *Houris*. Les Éditions Gallimard.
4. Demetska, V., Kuzenko, H., Baniyas, N., Nad-Kolozhvari, E., & Lizak, K. (2025). Psycholinguistic and Cognitive Dimensions of Poetic Translation. *Forum for Linguistic Studies*, 7(12), 1277–1289. <https://doi.org/10.30564/fls.v7i12.12345>
5. Gibbs, Jr., & Matlock, T. (2008). Metaphor, Imagination, and Simulation: Psycholinguistic Approaches. *The Cambridge Handbook of Metaphor and Thought*, 161–176. Cambridge: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511816802.009>
6. Kozachyshyna, O., Myronova, N., Zhornokui, U., Slyvka, L., Shahala, L., & Marchenko, T. (2025). Exploring Intertextuality and Translation Regarding Cognitive and Neurolinguistic Aspects: An E-Learning Perspective. *BRAIN. Broad Research In Artificial Intelligence And Neuroscience*, 16(2), 106–119. doi:<http://dx.doi.org/10.70594/brain/16.2/8>
7. Lemaitre, P. (2013). *Au revoir là-haut*. Albin Michel.
8. Mauvignier, L. (2025). *La maison vide*. Les Éditions de minuit.
9. Myronova, N. (2023). La langue française comme code symbolique de la communication culturelle. [The French Language as a Symbolic Code of Cultural Communication]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriiia «Filolohiia»*, 62(1), 102–104. <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2023.62.1.24>
10. Myronova, N. (2025). Vidbir kulturnykh kodiv u khudozhnikh tekstakh: metody ta pidkhody. [Selection of Cultural Codes in Artistic Texts: Methods and Approaches]. *Problemy semantyky, prahmatyky ta kohnityvnoi linhvistyky*, 47, 182–186. <https://doi.org/10.17721/2663-6530.2025.47.16>
11. Myronova, N., Levchenko, T., Namachynska, H., Herman, L., Tkachivska, M., & Artemova, Y. (2022). Language as a Symbolic Culture Code. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*, 14(4 Sup.1), 353–368. <https://doi.org/10.18662/rrem/14.4Sup1/677>
12. Myronova, N., Poltoratska, A., Romanchuk, S., Bernatska, S., Boklakh, D. (2023). Linguo-cognitive Analysis of a Literary Text Linguistic Means of Expression of Concepts and Images. *Conhecimento & Diversidade*, 15(40), 304–321 https://revistas.unilasalle.edu.br/index.php/conhecimento_diversidade/article/view/11253
13. Pohiliuk, O. M. (2025). Poetichniy tekst yak ob'iekt kohnityvno-linhvistychnogo analizu [Poetic Text as an Object of Cognitive-Linguistic Analysis]. *Akademichni studii. Seriiia 'Humanitarni nauky'*, 2, 21–29. <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2025.2.3>.
14. Romanchuk, S., Zekany, K., Pilash, M., Suran, T., & Savitskaya, M. (2024). Cognitive Linguistics: Disclosure of Cognitive Processes in Language Perception from an Analytical Perspective. *Forum for Linguistic Studies*, 6(3), 158–170. <https://doi.org/10.30564/fls.v6i3.6602>
15. Sarr, M. M. (2021). *La plus secrète mémoire des hommes*. Philippe Rey.
16. Zahorodnia, L. (2024). Translator's Cognitive Style as a Factor that Determines Translation Strategies in the Target Text (Based on Ukrainian Translations of “Pygmalion” by Bernard Shaw). *Linguistic and Conceptual Worldviews*, 2(76), 41–54. <https://doi.org/10.17721/2520-6397.2024.2.03>

(Current issues in linguocultural studies [Aktual'ni pytannja lingvokul'turologii'])

The Literary Text as a Space of Cultural Code Conceptualization (in Ukrainian) [Khudozhnii tekst yak prostir kontseptualizatsii kulturnoho kodu]

© Myronova N. V. [Myronova N. V.], natalia.myronova@knu.edu.ua